

Література:

1. П(С)БУ 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» № 246 від 20.10.1999 р. (зі змінами і доповненнями).
2. П(С)БО 3 «Звіт про фінансові результати» № 246 від 20.10.1999 р. (зі змінами і доповненнями).
3. Організація бухгалтерського обліку. Підручник для студентів спеціальності «Облік та аудит» вищих навчальних закладів./ За Ред. проф. Ф.Ф. Бутиця. – 3-є вид., доп. і перероб. – Житомир: ПП «Рута», 2002. – 592 с.
4. Сопко В. В. Бухгалтерський облік: Навч. посібник. — К.: КНЕУ, 2000, – 578 с.
5. Ткаченко Н. М. Бухгалтерський фінансовий облік на підприємствах України: Підруч. для студ. екон. спец. вищ. навч. закл. – 7-е вид. К.: А.С. К., 2007. – 784 с.

Тополчан Н.О., Просянюк Н.О.

Особливості обліку розрахунків за страхуванням

У тісному зв'язку з заробітною платою перебувають розрахунки по обов'язковому державному соціальному страхуванню.

Загальнообов'язкове державне соціальне страхування – це система прав, зобов'язань і гарантій, які передбачають надання соціального захисту, що включає матеріальне забезпечення громадян у разі захворювання, повної, часткової або тимчасової непрацездатності, втрати годувальника, безробіття за незалежними від них причинами, а також за віком та в інших випадках, передбачених законом, за рахунок грошових фондів, які формуються шляхом сплати страхових внесків власником або уповноваженим ним органом (роботодавцем), а також з бюджетних та інших джерел, передбачених законом.

Загальнодержавному страхуванню підлягають як особи, які працюють на умовах трудової угоди на підприємствах усіх форм власності, так і особи, які забезпечують себе роботою самостійно (творчі та інші працівники), а також громадяни – суб'єкти підприємницької діяльності.

Слід звернути увагу, що на 2009 та 2010 роки призупинили дію ст. 5 Закону про страхуванні від безробіття. Це означає, що відтепер страхуванню на випадок безробіття підлягають:

- працюючі особи, які отримують або мають право на пенсію за віком, зокрема на пільгових умовах, пенсію за вислугу років, а також особи, що досягли встановленого законом пенсійного віку;
- іноземці і особи без громадянства, які тимчасово працюють по найму в Україні [1].

А значить, із заробітку таких осіб треба утримувати внески на соціальне страхування від безробіття – 0,6%, при цьому що раніше внески тільки нараховували.

Але, що дуже цікаво, відповідно до Закону про зайнятість не можуть бути визнані безробітними особи, які мають право на пенсію і скористалися цим правом, і особи, що досягли пенсійного віку.

Отже, працюючі пенсіонери, навіть якщо вони платять внески до Фонду страхування від безробіття, у разі звільнення з роботи не зможуть реєструватися як безробітні і отримувати допомогу з безробіття.

Проте при зверненні в Центр зайнятості за допомогою в працевлаштуванні матимуть право на соціальні послуги з пошуку відповідної роботи, перенавчання і підвищення кваліфікації, а також на інформаційні і консультаційні послуги пов'язані з трудовлаштуванням.

Слід також відмітити, якщо підприємства знаходяться на спрощеній формі оподаткування (тобто на Єдиному шістьці відсотковому податку) нараховують внесок тільки в пенсійний фонд страхування, а в інші фонди не нараховують, але утримання з заробітної плати відбуваються в усі фонди [2].

З перерахованої суми єдиного податку відділення Державного казначейства України наступного дня після надходження коштів перераховують суми єдиного податку у таких розмірах:

- до Державного бюджету України – 20 відсотків;
- до місцевого бюджету – 23 відсотки;
- до Пенсійного фонду України – 42 відсотки;
- на обов'язкове соціальне страхування – 15 відсотків (у тому числі до Державного фонду сприяння зайнятості населення – 4 відсотки) для відшкодування витрат, які здійснюються відповідно до законодавства у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності, а також витрат, зумовлених народженням та похованням.

Література:

1. Журнал «Все про бухгалтерський облік» – № 5 від 19.01.2009р.
2. Ткаченко Н.М. Бухгалтерський фінансовий облік. – Київ: АСК, 2009р.

Філонцева А.Ю., Кірсанова В.В.

Особливості обліку товарів та сировини у громадському харчуванні

Громадське харчування – сфера виробничо-торговельної діяльності, в якій виробляють і продають продукцію власного виробництва та закупні товари, як правило, призначені для споживання на місці.

Продукція на підприємствах громадського харчування враховується:

- у місцях їхнього зберігання – у натуральному і грошовому вираженні;
- у бухгалтерії – у вартісному вираженні за обліковими цінами.

Підприємство громадського харчування оприбутковує товари по первісній вартості на склад чи у комору і обліковує їх на субрахунку 281 "Товари на складі" (для комори вводимо субрахунок другого порядку – 2811), а продовольчу сировину – на рахунку 20 "Виробничі запаси". Слід зазначити, що порядок обліку сировини і товарів повинен бути чітко визначений у наказі про облікову політику підприємства.

Облік у громадському харчуванні має багато спільного з обліком у торгівлі – використання рахунку 28 "Товари", встановлення торгових націнок, реалізація через